

“Era foraster i em vau acollir...”

Dll, 11/08/2014 per La puntada

[La puntada](#)

(JMD) Aquestes paraules de l'escena del judici final de l'evangeli de sant Mateu 25, 35 ¿són només una utopia ideal, fora de la realitat, o bé tenen un valor concret i poden inspirar una pauta de conducta a les persones i a la societat? Tot es juga en una mirada de fons: si considerem els altres com algú amb un valor i una dignitat per sí mateix, en definitiva cada ésser humà com un germà, un fill de Déu; o bé si tenim una mirada oportunista i utilitarista i pensem principalment en termes de benefici i de privilegi personal.

Si ens decantem per la primera mirada, i aquesta és la veritable línia humanista i d'inspiració cristiana, se'n deriven unes conseqüències en tractar el tema de la immigració. Aquests mesos passats hi ha hagut greus episodis al flanc sud d'Europa, a la illa de Lampedusa, a les ciutats nord-africanes de Ceuta i Melilla. Però també el tràfic més o menys ocult de persones provinents de l'est d'Europa, o d'Àsia i Amèrica. Situacions cruentes amb resultats de centenars i centenars de morts per naufragis, per expulsió violenta, però també situacions cruentes per l'exploatació en les condicions laborals, en la tracta de persones, dones i nens, en l'internament en centres sense protecció legal. Tot això genera una gran inquietud.

Cal evitar les utilitzacions demagògiques del tema, creant alarmisme o volent fer un aprofitament partidista amb vistes electorals. Seria una utilització inadmissible d'una realitat complexa i d'un greu problema humà. Hi ha hagut les eleccions europees del 25 de maig i l'any que ve hi haurà eleccions municipals. Cal defugir la temptació de jugar amb la por de les poblacions o de fer pagar als immigrants la irritació dels ciutadans empobrits i amenaçats per una crisi econòmica que no l'han pas causada els qui han vingut de fora, sinó que té arrels profundes en el nostre sistema econòmic capitalista, i que està causant un divisió social i econòmica molt injusta.

No és un problema senzill, ningú amb responsabilitat parla d'una immigració sense control; però tampoc ningú amb sensibilitat humana i cristiana pot quedar indiferent davant la tragèdia de milers de persones empobrides que afronten grans perills per intentar millorar la seva vida i la de les seves famílies. El Papa Francesc ha estat un gran altaveu d'aquesta inquietud: *la realitat de les migracions, en la nostra època de globalització, demana que s'enfoqui i gestioni de manera renovada, justa i eficaç; això demana la cooperació internacional i un esperit profund de solidaritat i compassió.* És una responsabilitat comuna de tots els països europeus i del món, no només dels que es troben en situació de

frontera.

El més important és tenir criteri, adoptar una mirada veritablement humana i cristiana que superi recels i prejudicis infundats. Cal la col·laboració de molts perquè s'estableixin unes lleis i una opinió pública favorable als immigrants. Cal afavorir les propostes polítiques que humanitzin la realitat social i econòmica i la gestió de la immigració. Una mirada que valori la dignitat de la persona i busqui vies d'integració i no que condueixi a l'exclusió i al rebuig.

Ens hi juguem molt més del que sembla, en tractar de fer, amb intel·ligència i sentit crític, un món de germans i no d'enemics recelosos. També això forma part essencial del camí cristià que entre tots anem buscant. (Publicat al número 12 del butlletí [Crit Solidari](#), de l'equip de pastoral obrera del bisbat de Sant Feliu)